

Szanowny Panie,

odpowiadając na petycję w kwestii dostosowania rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, informuję co następuje.

Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku jest dostosowane do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Laboratoria badawcze posiadające akredytacje, które realizują pomiary pola elektromagnetycznego w środowisku wykonywane dla celów obszaru regulowanego jako dokument odniesienia wykorzystują załącznik do Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. (Dz.U. 2020 poz. 258). Warunkiem koniecznym do realizacji prawidłowych pomiarów pól impulsowych oprócz wykorzystania odpowiedniej metody wskazanej w załączniku jest wykorzystanie właściwej aparatury pomiarowej. Do pomiarów pól impulsowych wykorzystuje się przyrząd pomiarowy o odpowiedniej charakterystyce częstotliwościowej, dynamicznej, uwzględniający poprawki dla pól impulsowych i modulowanych.

Nie jest prawdą, że cyt. „*Praktycznie wszystkie instalacje wytwarzające PEM pracujące w Polsce (jak również i na świecie) a w szczególności Stacje Bazowe Telefonii Komórkowej (SBTK) generują pola impulsowe w związku z używanymi technikami kodowania/transmisji danych*”. Urządzeniami emitującymi pola elektromagnetyczne są także stacje elektroenergetyczne, napowietrzne linie elektroenergetyczne, instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne oraz radiolokacyjne. Te ostatnie emitują zarówno pola impulsowe, ale są także radary wykorzystujące falę ciągłą. Falę ciągłą oprócz sygnałów impulsowych wykorzystuje się także w technice radionawigacyjnej. Technika impulsowa jest jedną z wielu możliwych metod emisji sygnałów z wykorzystaniem fali elektromagnetycznej, ale nie jedyną. Zatem nie wszystkie instalacje wytwarzające PEM pracujące w Polsce generują pola impulsowe.

Nie jest prawdą, że cyt. „*badania prowadzone przez ICNIRP oraz inne organizacje protelekomunikacyjne pomijają fakt emisji impulsowych*”. Polska m.in. dzięki działaniom z Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii (WIHiE) w Warszawie należy do grona nielicznych krajów na świecie, w których już w drugiej połowie ub. wieku były realizowane intensywne badania promieniowania pól impulsowych. WIHiE oprócz opracowań w zakresie oddziaływań biologicznych, sformułował metodyki pomiarowe pól impulsowych jak i oprzyrządowanie do badań pól impulsowych. Badania pól impulsowych prowadził już od początku lat 70. ubiegłego wieku m.in. wydzielony zespół specjalistów szpitala wojskowego w Gliwicach, jeden z nielicznych tego typu ośrodków w kraju (niektóre badania miały charakter tajny). Prace badawcze

prowadziły oprócz sił zbrojnych ośrodki wykorzystujące technikę impulsową w dziedzinie zastosowań przemysłowych. Czynny wkład w dziedzinie pól impulsowych od dziesięcioleci ma PIT-RADWAR S.A. jeden z głównych dostawców urządzeń z wykorzystaniem emisji sygnałów impulsowych.

W Polsce badania pól elektromagnetycznych niestacjonarnych, w tym pól impulsowych od kilkudziesięciu lat objęte są prawem. 5 listopada 1980 r. wydane zostało rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczególnych zasad ochrony przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym szkodliwym dla ludzi i środowiska. Na jego podstawie już w ubiegłym wieku badane były m.in. urządzenia nadawcze impulsowe, w tym m.in. stacje radiolokacyjne generujące pola niestacjonarne. Warunkiem koniecznym do pomiarów pól impulsowych było i jest wykorzystanie odpowiedniej aparatury. Pomiary pól elektromagnetycznych, w tym także pól impulsowych realizowane są przez laboratoria badawcze posiadające odpowiedni certyfikat akredytacji. Załącznik do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku jest narzędziem wykorzystywanym przez akredytowane laboratoria badawcze. Załącznik ten jest dokumentem odniesienia wykorzystywanym do pomiarów pola elektromagnetycznego w środowisku wykonywanych dla celów obszaru regulowanego.

Realizacja pomiarów pól impulsowych obarczona jest określonymi rygorami. Wymagana jest spójność pomiarowa. Miernik pola elektromagnetycznego poddany jest określonemu programowi wzorcowania, w ramach którego uwzględnia się m.in. pomiary charakterystyki częstotliwościowej w pełnym zakresie częstotliwości wskazanych w akredytacji, pomiary charakterystyki dynamicznej. Istotne jest wyznaczenie poprawek dla pól impulsowych i modulowanych. Wzorcowanie miernika obejmuje także pomiar odporności tego przyrządu na pole elektromagnetyczne, którego poziomy są wyższe niż jego zakres pomiarowy.

W Polsce jest kilka laboratoriów badawczych posiadających akredytacje do przeprowadzania pomiarów pól elektromagnetycznych opisanych w petycji. Każde z nich wykorzystuje przyrządy pomiarowe wywzorcowane przez laboratorium wzorcujące posiadające akredytację Polskiego Centrum Akredytacji. Polskie Centrum Akredytacji jest krajową jednostką akredytującą upoważnioną do akredytacji jednostek oceniających zgodność na podstawie ustawy z dnia 13.04.2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz.544).

Reasumując, rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, spełnia wszelkie wymogi w zakresie metodyki pomiarów pól elektromagnetycznych.

Z poważaniem